

Lääväsuu, Muhos/ Utajärvi

Lääväsuon luontoarvot liittyvät topografiaan, lajeihin ja saarekkeisiin: (1) Lääväsuolla on Kivisuon jälkeen koko Matinsuon-Kivisuon alueen toiseksi suurin sellainen aapasuon keskusallas, jossa rimpi-jännetopografia on kehittynyt selkeäksi, (2) uhanalaisista kasveista esiintyvät märkien, keskiravinteisten aapasoiden tyypillisimmät (*Carex livida*, *Juncus stygius*), luontoarvolajeista (sammaltyöryhmä 2011) *Sphagnum platyphyllum* ja *Sphagnum pulchrum* ja (3) keskellä isoa aapasuota on maamerkinomainen vanhan metsän piirteitä sisältävä kuusikkosaari. Ennallistamismahdollisuus suon niissä laitaosissa (itäosissa), joissa ojat vaikuttavat suuren rimmen hydrologiaan, on tärkeä tutkia.

Lääväsuu, jona tässä käsitellään Nälkäsaaren tien itäpuolinen suuri avosualue, on vedenvirtauskuvioinniltaan hyvin monotoninen: suovedet virtaavat leveänä rintamana kaakosta luoteeseen lähes koko suon alueella. Saman virtauskuvion piiriin kuuluu myös kaakkoispuolella oleva Suojärven alueen pohjoispuolisko, joka siten muodostaa Lääväsuon proksimaaliosan suhteessa suoveden virtauskuviointiin. Suuri avosuo-osa, jonka kaakkoispäässä on kivennäismaasaarekkeita, on selvästi impipintavaltainen väli-rimpipinta-aapasuo, jonka syrjäosilla juottisuus on hyvin heikosti kehittynyt. Keskusallas on lievästi kaksiharainen, alueen rimpisoihin verrattuna poikkeuksellisen selvästi koko alaltaan jänteinen. Itäisemmän keskusaltaan haaran proksimaaliosat ovat yllättävän karuja ja *Sphagnum*-rimpisiä ottaen huomioon, että kyseessä on suuri keskusallas, jolla on hyvin laaja valuma-alue. Keskusaltaan proksimaaliosan reunaosissa jänteet ovat lisäksi rahkoittuneita. Lähellä Lehtisaarta (pohjoisempana) keskusallas on proksimaaliosaan verrattuna toisen tyyppinen: erittäin vetinen, pieneltä osin mesotrofinen (*Sphagnum platyphyllum*). Tämänkeskusaltaan osan edustavuutta ei voi liikaa korostaa: maisema on mitä tyypillisintä ja näyttävintä suuren aapasuon maisemaa vetisine raaterimpineen taustalla näkyvän kuusikkoisen ´maamerkkisaaren´ kera. Saarekkeen vanhan metsän luonnetta ei ole tarkemmin tässä inventoinnissa luokiteltu. Eteläosassa suota pienellä alalla on keidassuo-osan tapaista.

Vedentulo proksimaalialueelta, Suojärven alueelta, on pinnallisesti katkaistu muutamalla ojalla (tärkeä ennallistamispaikka): suuren keskusaltaan proksimaaliosa on yllättävän karu, on mahdollista, että niissä on tapahtunut *Sphagnumien* valtaanpääsyä. On kuitenkin mahdollista, että Suojärven alueen suuret drumliinit sisältävät niin paljon vettä, että sillä on tiettyä vaikutusta Lääväsuon puolelle muutamista katkaisuojista huolimatta. (Luonnontilaluokka 3).